

Moederlijke stress.

'Hee hallo, hoe is het met jou?' klonk het vanachter het gangpad met wasmiddelen.

Terwijl ik naar de verschillende merken tuurde, luisterde ik ongewild mee. 'Nou ja, druk hè?'

Ik zette een pak wasmiddel in het winkelwagentje en keek op mijn lijstje.

'Maar Sonja, je hebt ze nu toch allemaal op school?' 'Ja maar ik moet thuis nog wat voor mijn werk doen, de was stapelt zich op, vanmiddag ben ik hulp-schoolzwem-moeder en daarna moet ik naar clubjes rijden; er moét gewoon zoveel.'

Ik liep door naar het schap met zuivelproducten. Terwijl ik volop melk ,yoghurt en vla stond in te laden, hoorde ik: 'Hee, hallo, ben jij niet die schrijfster?' Ik keek op en knikte. De vrouw naast me begon driftig met haar arm te wenken. 'Sonja, kom eens gauw, dit is die schrijfster'. Een vrouw met een winkelmandje aan de arm, slofte naderbij. 'O', zei ze mat. 'Ja, van MOE is MOE' zei de eerste vrouw. 'Maar voldaan' voegde ik daar snel aan toe, 'het is een pósitief boek.'

Ik zag Sonja's ogen oplichten en vervolgde 'Het gaat over de stress die moeders zichzelf en elkaar aandoen.' Sonja zette haar mandje neer en haar vriendin ging er ook eens even voor staan. Ik vertelde dat veel moeders denken dat je dingen op een bepaalde manier moet doen omdat andere moeders het ook zo doen... Je kind op drie clubjes omdat dit de gangbare hoeveelheid is, altijd 'ja' zeggen wanneer de juf een hulpmoeder nodig heeft, enz.

'En ik dacht dat ik de enige was die drie clubjes veel vond ' riep Sonja.

Zo ontspon zich een heel gesprek in de supermarkt, over de keuzes die je kunt maken in hoe jij jouw moederschap invult. Na dit 'werkoverleg' vervolgden we relaxed onze weg door de winkel.